

Vönöczkiné Gmeindl Margit

Hóesésben

Mikor a fehér puhaság
már mindent betakar,
a lélek száll boldogan,
földhöz ragadni nem akar.

Mikor a hószín tisztaság
s a fény uralkodik,
a lány hóesésben
vágysz az egekig repít.

Mikor boldognak éreznéd magad,
rádöbbsz arra,
te vagy, ki örökre
e sárgolyón maradsz.